

О лагању

Врло рано деца разликују стварност од имагинације.

Радо ће се играти игара кобајаги и у игри преузимати различите улоге и говорити ствари које нису блиске реалности. И одраслима и деци је јасно да се ради о игри. Многи су имали измишљење пријатеље или били „јунаци“ нестварних догађаја.

Ставови према говорењу истине и лагању уче се заједничким живљењем. Различите животне вредности, па и она да се говори истина се уче по моделу. Ако теоријски говоримо да је истина важна, а лажемо дете или друге у његовом присуству, детету шаљемо противуречне поруке.

Неко ће рећи да понекад морамо да слажемо. Много је боље да деци не обећавамо оно што не можемо да испунимо. Једноставније је и паметније детету рећи да ће га болети вакцина, али кратко и да слободно плаче кад га заболи, али не и унапред! У супротном болеће га вакцина, али још је већи проблем што неће имати поверења у нас следећи пут.

Ако дете лаже, увек треба да се запитамо да ли се лажима брани од нас. Као када крију оцене. И најгора оцена је повод да се запитамо шта можемо заједно да урадимо и ми и дете. На крају коме је горе, нама или њему? Сигурно ономе ко је добио лошу оцену. Када нас лажу губе енергију конструишући стварност уместо да заједнички трошимо енергију на решавање проблема. Да ли смо престроги у казнама када дете погрешити? Или насупрот не примећујемо када дете манипулише нама.

Деци су потребне границе и конструктивни предлози. Уколико редовно пратимо дететово учење, редовни смо на отвореним вратима у школи, или вртићу, приметимо ситуације када деца мењају своје понашање понекад под утицајем вршњака.

Ако пажљиво саслушамо дете кад прича о својим поступцима, и дамо прилику да о томе размислимо без грубог прекоревана, имамо прилику да развијемо међусобно поверење и сигурност. Тада су велике шансе да ће нам дете испричати и најнепријатније ствари у којима се није показало „идеално“ и имамо могућност да конструктивно реагујемо.

Такве ствари учимо у свакодневним ситуацијама: кад грешком донесе туђу гумицу или оловку, помоћићемо му да је врати уз извињење. Никако је нећемо задржати са образложењем „и нашу је неко узео“!

Спорије, али и трајније деловање на промену понашања је ако доследно примећујемо и показујемо цењење када нам дете каже истину. Увек је боље хваљење искрености и цењење ситуација када вам деца испричају поштено догађај у коме су учествовали и своју улогу у њему.

Догађа се да деца испричају догађај када су се са неким сукобила „заборављајући“, или минимализујући своју улогу у томе. Као родитељ пожелећете природно да заштитите своје дете. Опрезност у тумачењу догађаја

здравија је за дете и вас.Учите се да сагледате ситуацију и из других углова. Деца се понекад понашају са вршњацима другачије кад ми нисмо присутни.

Дете мора да зна да га ви волите безрезервно, али исто тако морате му јасно ставити до знања да вам се не допадају одређени поступци у које спада и лагање. Циљ је да дете у будућности разрешава различите ситуације на бољи начин.

У сваком случају ако школска деца лажу, то је вапај у помоћ.

Машта и лагање нису повезани. Као ни интелигенција и лагање. Немојте се дивити досетљивости која укључује лагање. Врло брзо ћете и ви и дете постати жртве лагања.

Лагање може бити механизам одбране, добро је запитати се **од чега или кога.**

Ако не можете да изађете на крај са лагањем које угрожава ваше односе, доводи дете и вас у различите ризике, не одлажите, потражите помоћ психолога.
--